

50 ANYS DE COLLA GRAN

L'ALEGRIA D'HAYER VISCUT I HAYER BALLAT

Colla Gran del Ball de Bastons

INTRODUCCIÓ

Amb aquesta separata, volem fer-vos participar del goig que sentim per la celebració dels 50 anys de la nostra colla, la Colla Gran. En els segles d'història de les nostres festes majors pot semblar poc temps, però en els dies accelerats que vivim és un privilegi que agraiem i que volem compartir amb tothom.

El ball de bastons a Ribes té una llarga trajectòria i arrelament en les festes majors de Sant Pere i Sant Pau i és en aquest context on se situa el naixement i la consolidació de la Colla Gran.

La Festa Major de Sant Pere la tenim documentada l'any 1682¹. En el cas de Sant Pau, tot i que l'ermita existia al segle XIV, la primera referència al que ja es considerava "festa major" és de 1740². A mitjan segle XIX ja tenia una estructura molt similar a l'actual i hi havia presència d'un seguici de balls populars³. Des d'aleshores, totes dues festes s'han celebrat cada any només amb la interrupció forçosa de les guerres.

Curiosament, la primera referència escrita al ball de bastons de Ribes no se situa en el marc de la Festa Major, sinó en la celebració de la fi d'una de les guerres carlines, el 21 de març de 1876⁴, però l'any 1877 ja sabem que va sortir per Sant Pau⁵. A partir d'aquesta data, en trobem referències contínues en les dues festes.

Al llarg del segle XX, el ball de bastons és present en la festa de manera pràcticament ininterrompuda. El ballaven, sobretot, adolescents i joves⁶, per afició o per guanyar uns diners amb el llevant de taula. Tot i que a la primèria del segle XX ja hi havia algun bastoner de llarga trajectòria⁷⁻⁸, el més habitual era que l'estada a les colles, integrades totalment per homes fins a 1982⁹, fos breu i se situés en l'episodi vital anterior a l'extint servei militar.

Des d'inici del segle XX va créixer el prestigi social del ball de bastons, que a Ribes ja es considerava emblemàtic i un símbol del poble. Es contrastava als antics balls de versos, que havien entrat en descrèdit¹⁰. Amb el temps, el ball de bastons va esdevenir central a la festa. Els balladors de Ribes participaren en trobades i concursos com a Vilafranca el 1922 o al Poble Espanyol els anys 1934 i 1936¹¹. En la postguerra va ser l'únic ball que va sortir, junt amb els cabeçuts, fins a la compra dels gegants i la recuperació del ball de diables.

En els anys 50, en què el municipi es transforma i modernitza, el ball de bastons ja és percebut com una tradició estimada i ballar-lo es veu com una afició. Amb l'entrada de Josep M. Ramos i Bonaventura Roig a la Comissió de Festes¹², aquesta mirada es consolida. Es creen nous balls protagonitzats per nens que s'afegeixen als d'adults i l'any 1967 es crea el primer ball de bastons "infantil", paral·lel a un d'adults, la nostra colla de ball de bastons.

*Segurament, la primera fotografia del ball de bastons a Ribes, feta cap al 1900 davant l'Ajuntament.
Font: Josep Miret i Mestre / Família Miret Milà. Autor: desconegut.*

---

¹ Colla Gran (2003). *Ball de bastons a Ribes. Festa, passió i tradició*. Arsis Editorial: Ribes, Labuerda.

² Güell, X. (2015). "L'aplec de Sant Pau a Ribes".

Blog de l'autor: <https://balldexiquetsdevalls.wordpress.com/2015/03/15/laplec-de-sant-pau-a-ribes-2/>

³ Coll, P. (2012). "La baixada de Sant Pau: apunts històrics". PFM Sant Pau

⁴ Güell, X. (2012). "Bastons a Ribes".

Blog de l'autor: <https://balldexiquetsdevalls.wordpress.com/2012/01/15/bastons-a-ribes/>

⁵ Coll, P. (2012)

⁶ Colla Gran (2003)

⁷ Carbonell, P. (1964). "Bastoners de antaño. Entrevista a en Peret d'en Mariquíndol". PFM Sant Pere

⁸ Colla Gran (2003)

⁹ Ojeda, M. (2011). "De la processó als balls populars: Introducció a la participació de les ribetanes en la Festa Major". PFM Sant Pau

¹⁰ Carbonell i Grau, P. (2003). *El ball de Sant Pau. Un ball parlat de Sant Pere de Ribes*. Arsis Editorial: Ribes, Labuerda.

¹¹ Colla Gran (2003)

¹² Mitjans, R. (1975). "Ramos y Buenaventura son noticia". PFM Sant Pere.

UNA LLARGA TRAJECTÒRIA

Els orígens, colla infantil 1967

La colla "Petits bastoners ribetans" surt per primera vegada a la festa major per Sant Pere de 1967. Porten una bandera vermella sense voravius blancs. Tenen entre 7 i 8 anys. Són Adolfo Ramos, Xavier Milà, Josep Miret, Jordi Giralt, Josep Garcia, Manel Gómez, Abel Milà, Jaume Butí i Albert Roig. Els primers anys, els vestits són fets a casa, llogats a can Ralet o encarregats a l'Antònia de can Pinzell.

XAVIER MILÀ: *Quan vam sortir, molts no portàvem faixa. Portàvem un sol bastó, que no estava pintat i no duia vetes. Només ballàvem "La boja". De mica en mica vam anar aprenent les altres danses.*

ALBERT ROIG: *Recordo, sobretot, la il·lusió que em feia ballar el ball, que havia vist sempre des de fora.*

Família Roig Pascual

Créixer i madurar

Els nens es fan grans. Cada any calen unes calces més llargues, uns camalls més amples i una camisa nova. La manera de ballar també canvia. Es perden els gestos infantils. Comencen a descobrir el plaer de seguir la música. Tenen la força i l'empenya de la joventut. Després arriba la mili i alguns ja festegen o treballen. En altre temps ho haurien deixat, però alguna cosa ha canviat. Ballar bastons ja no és només cosa del jovent.

PERE JULIACHS: *Vam anar uns quants anys als Monjos. Hi anàvem tots els balls: bastons, cercolets, etc. Al matí fèiem la cercavila, després ens canviàvem i ens quedàvem al ball de festa major. Allí vaig començar a festejar amb la meua dona.*

JORDI COLL, PECO: *Vaig començar el 1988, després d'uns anys d'haver deixat el ball de diables. He ballat sempre excepte el 1992, en què feia la mili, i el 1997 en què em vaig trencar la tibia i el peroné. 30 anys, no pot ser!*

ANTON GARCIA: *M'agraden les tradicions, m'agrada la festa major i si hi podem participar, millor. I més fer-ho en un ball en què surto des dels 8 anys.*

Família Roig Pascual

Colla de colles

Al llarg dels anys 80, 90 i primers 2000 la colla creix. S'hi ajunten nous balladors que aprenen el ball a la colla mateix. També s'hi afegeixen balladors de colles anteriors que s'havien extingit i de colles més joves. La Colla Gran arriba a 24 balladors. De mica en mica es va construint la continuïtat d'un grup ben divers, en què els seus components tenen oficis ben variats: mecànics, empresaris, lampistes, pagesos, paletes i molts altres... fins i tot un capellà.

JOSEP PASCUAL: *L'Albert em va dir: "tu, nano, deixa la gralla, agafa els bastons i posa't aquí. Un graller menys no es notarà i a naltros ens en falta un". I des de llavors, sóc de la colla.*

XAVI JULIACHS: *Quan tenia 18 anys es va desfer la colla on havíem ballat 10 anys en Xavi Planella i jo, i vam fer el salt al primer equip, la Colla Gran.*

JOAN MILÀ: *De casa recordo quan ma germà en Xavier va dir-li amb a Pere per afegir-se a la colla i, més tard, quan m'ho van comentar a mi. Com que ens faltava gent, vaig ser jo qui vaig anar a buscar balladors com en Jordi Coll, l'Anton Ferret, en Lluís Miret i en Tore Miret. Assajàvem al celler de casa.*

Fer-se gran a la Colla

Amb 50 anys de trajectòria i més de 100 festes majors a l'esquena, els balladors de la Colla Gran comencen també a fer-se grans. Potser no salten tant, potser no fan tants giravolts a "Les creus", però tenen a l'interior el ritme atàvic après des de la infància i el comparteixen amb tothom qui el vol aprendre. Ja hi ha un membre jubilat, però segueix ballant i la festa continua.

ALBERT ROIG: Igual que quan era petit, també ara em venen nervis quan s'acosta el dia de la Festa Major. Sents les gralles, tens un no sé què al cos, agafes els bastons i a ballar!

ESTEVE ROIG: Sí, amb el pas dels anys costa més i és més cansat. Tot i que segurament des de fora no es pot apreciar, les ganes i la il·lusió de la gent de la colla gran supleix que costi més ballar.

Joan Carles Mestre

LA FIDELITAT A UNES ARRELS

Reprement la ballada a les masies

Ballar a les masies és un costum antiquíssim, documentat al segle XIX i ben viu al llarg del segle XX, però entre 1975 i 1979, les autoritats el van cenyir a Can Coll i les Parellades. L'any 1984 la Colla Gran va recuperar l'anada a les masies amb tota l'amplitud, l'esperit i el regust originaris i l'ha mantinguda festa rere festa fins a dia d'avui.

PERE MILÀ: *Ballant per les masies hi trobo tots els ingredients que fan una veritable festa: una trobada amb amics ben diferents i poc saludats durant l'any, un passeig per la nostra terra en una tarda bonica, trobar famílies a casa seva, compartint un mos, ballant guarnits amb bona música i converses tranquil·les. És un moment de cell!*

ISIDRE GUILLAUMES: *De les dues festes majors en destacaria com gaudim ballant a les masies, portant-los una mica de festa major, fent-la petar cinc minuts amb la gent que hi viu (de vegades un xic més, ha ha ha !). És excepcional!*

SALVADOR MIRET: *Un any vam anar a ballar a Can Quadres, però els amfitrions havien hagut de marxar. Vam trobar la porta oberta i el ressopó preparat. I, esclar, vam ballar.*

GUILLEM PLANAS: *M'agrada ballar per a la gent de les masies. Viuen la festa com nosaltres i obren les portes per nosaltres. S'ho mereixen tant com la gent que viu al poble.*

JOSEP MARCER: *M'agrada molt ballar a les masies, sobretot quan hi ha gent que no es pot desplaçar al poble.. Recordo l'avi de les Torres emocionat quan hi vam tornar després d'anys que no hi anava ningú.*

Xavier Saumell

Recuperant músiques antigues

La Guerra Civil no va esborrar la memòria de les danses del ball de bastons, però sí de les músiques ja que els músics es van renovar del tot. Buscant informació sobre les músiques antigues, l'any 2003 vam conèixer el recull que havien fet Joan Amades i Mn. Josep Maideu a la primera del segle XX. Amb l'ajut de l'estudiós Àngel Vallverdú vam recuperar la totalitat del repertori de músiques ribetanes antigues, que ara és a disposició de totes les colles. Els grallers de Castelldefels, any rere any, han fet la resta.

JOAN GIRALT, NITO: Quan es recupera una música antiga em genera curiositat i atracció perquè d'alguna manera, em vincula, em comunica amb els nostres avantpassats que també la gaudien. Estic molt content i orgullós de les iniciatives de la colla. Hi ha gent molt vàlida que amb la seva empenta i iniciativa cohesiona tot el grup.

Recosint els vestits antics

La popularització de la festa als anys 70 i 80 del segle XX va portar a simplificar els vestits. Les faldilles es van anar tornant llises i els camalls es feien de roba més senzilla. L'any 2002 vam recuperar les antigues robes ornamentades i vellutades, pròpies d'una gran festa com la nostra, inspirades en les que llogaven a Can Ralet fins als anys 60. Altres colles n'han seguit l'exemple.

ESTEVE ROIG: La roba de les faldilles actuals, és més elegant que la d'abans. És bonic portar el mocador de colors i que el de cada ballador sigui diferent.

Família Roig Pascual

Ballant a l'Església

L'Ofici de festa major és un dels moments centrals de la festa. Antigament l'anada a Ofici s'acabava amb una "entrada", però es va perdre. L'any 2010 vam reprendre el costum d'entrar a l'Església i ho vam fer en l'ofertori, costum que han seguit altres balls.

JOSEP PASCUAL: *El record més emotiu que tinc del ball de bastons, i encara se'm posa la pell de gallina quan hi penso, és quan vam ballar a l'Església. No perquè jo sigui una persona religiosa, que ho sóc cada vegada menys, sinó perquè ho vaig viure com un acte d'homenatge i agraïment de la nostra colla, no cap al Sant en si, sinó cap a tot el poble de Ribes representat allà dintre, i crec que així ho vam transmetre. Recordo entrar ballant pel passadís central de l'església ("Les Creus", crec) i veure les cares de la gent emocionada, fins i tot homes grans plorant a llàgrima viva!*

MANEL FONT: *Aquell any havia nascut el meu fill, en Martí, i vaig decidir estar amb ell tota la festa. No vaig fer el ball de bastons. Quan vaig veure com els companys entraven a l'Església, el cos em va esclatar d'emoció: vaig haver d'encetar un paquet de Kleenex que portava al Maxi-cosi... llàgrimes. Tot plegat, orgullós de ser de la Colla Gran.*

Josep Juliachs i Coll

UNA COLLA INNOVADORA

Coreografies: de les variants en les danses tradicionals a "El carrer Nou"

Manuel Rius i Ramos, compositor de peces tan populars com "El gener", "El febrer" i "El Cap de Creu" va compondre algunes melodies pensant que se'n podrien fer danses del ball de bastons de Ribes i ens en va cedir dues. L'any 2015 vam estrenar "El carrer Nou", amb una coreografia construïda sobre les figures tradicionals del ball a Ribes. S'afegia a les petites variacions que hem introduït en peces com "La boja de Ribes" o "El Plegafems" i que altres colles han anat adoptant.

PERE JULIACHS: Quan ens vam plantejar fer una coreografia per a "El carrer Nou" vam començar discutint si havia de ser trencadora o no. Vam voler que fes joc amb les altres danses del ball a Ribes. Per això vam treballar sobre les figures tradicionals: passar, rebatre, creus, etc. I penso que ho vam aconseguir. La prova és que de seguida l'han apresada totes les colles.

JORDI COLL, PECO: Les coreografies del ball de bastons de Ribes tenen uns trets molt característics i no ens en volíem desviar gaire. A "El carrer Nou" vam combinar coreografies de "Les creus", del "Dalt-i-baix", etc. I crec que vam aconseguir un bon ball mantenint el regust ribetà.

Investigar, publicar, vídeos, webs...

L'any 2000, juntament amb els Grallers de Ribes, vam participar a Vilafranca en l'enregistrament del disc "El ball de bastons" de la Fonoteca de Música Tradicional Catalana del Departament de Cultura. L'any 2003 vam elaborar el llibre Ball de bastons a Ribes. Festa, passió i tradició, editat per Arsys Editorial. Va ser fruit d'hores d'investigació en arxius i biblioteques, entrevistes i trobades amb bastoners antics, esquemes de coreografies, disseny gràfic, etc. Destaquem la col·laboració d'Àngel Vallverdú, tot un savi, i la feina dels editors, Ramon i Anna Falcó i Blas Coscollar. Vam recollir en dos DVD les pel·lícules més velles que vam trobar de la Festa Major. També vam protagonitzar un episodi del programa Nydia del Canal 33.

ANTON FERRET: Hem dedicat temps a documentar el ball, però a mi el que m'agrada és la matinal de Sant Pau. La música en el silenci, la dansa en la quietud i l'escalf de la colla enmig del fred. No ho canviaria per res.

Joan Carles Mestre

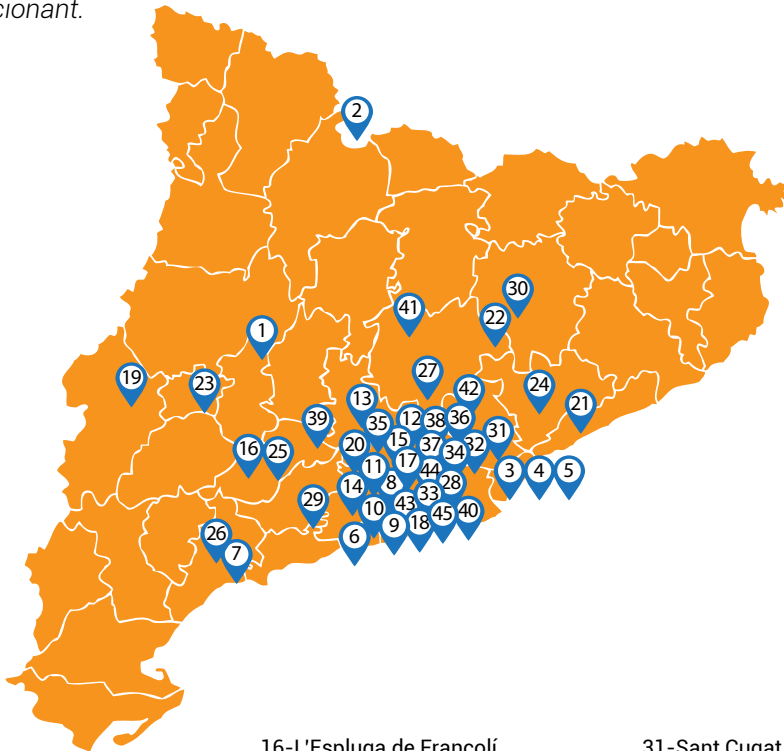

Per tot Catalunya: les sortides, la implicació a la Coordinadora

Hem fet sortides arreu de Catalunya. Durant dècades vam representar el ball de bastons de Ribes a la Trobada Nacional i també vam participar en moltes altres festes i intercanvis. Entre les sortides més recordades, la de Ciutat Vella i al cim del Montgròs. El nostre cap de Colla va formar part de la Coordinadora de Catalunya els anys 2005-2006.

XAVI JULIACHS: *A Igualada, va fer un aiguat i tothom va parar de ballar, però nosaltres ens vam animar, vam ser els únics que vam continuar ballant sota la pluja. Els de les altres colles al·lucinen. Vam ballar embogits fins a l'Ateneu, on es va fer l'exhibició. Ens van ovacionar. Vam ser els herois de la trobada.*

ALBERT ROIG: *La sortida més impressionant va ser a Ciutat Vella. La Rambla plena de gent cridant perquè no paréssim. L'entrada al Palau de la Virreina, emocionant.*

1-Agramunt	16-L'Espluga de Francolí	31-Sant Cugat del Vallès
2-Andorra	17-Les Cabanyes	32-Sant Feliu de Llobregat
3-Barcelona (Ciutat Vella)	18-Les Roquetes	33-Sant Miquel d'Olèrdola
4-Barcelona (Fòrum de les Cultures)	19-Lleida	34-Sant Pere de Riudebitlles
5-Barcelona (Montjuïc, Festa dels Súpers)	20-Llorenç del Penedès	35-Sant Pere Sacarrera
6-Calafell	21-Mataró	36-Sant Quintí de Mediona
7-Cambrils	22-Moià	37-Sant Sadurní d'Anoia
8-Canyelles	23-Mollerussa	38-Sant Sebastià dels Gorgs
9-Cubelles	24-Mollet	39-Santa Coloma de Queralt
10-Cunit	25-Montblanc	40-Sitges
11-Els Monjos	26-Montbrió del Camp	41-Súria
12-Gelida	27-Montserrat	42-Terrassa
13-Igualada	28-Olivella	43-Viladellops
14-L'Arboç	29-Salomó	44-Vilafranca del Penedès
15-La Granada	30-Sant Bartomeu del Grau	45-Vilanova i la Geltrú

EL BALL DE BASTONS: UNA CELEBRACIÓ DE LA VIDA

Dinars, sopars

De mica en mica, la companyonia i el bon ambient que la colla ha viscut en dies de Festa Major s'ha ampliat a altres dies de l'any. Amb els diners que ens donaven a Can Peret Coll ((Família González Ferret, Gonflor), vam encetar el costum de fer un sopar als anys 80. Després vam deixar d'anar a aquesta masia, però el costum ha perdurat i ens trobem per fer àpats entre festes, on aprofitem per celebrar aniversaris i encetar projectes.

JORDI COLL, PECO: Àbans fèiem sopars. Érem més joves, sense canalla i amb ganes de gresca. Dels dinars que fem ara en destacaria quan compartim anècdotes discussions i històries del passat.

Les emocions

Com a colla amb tan llarga trajectòria, volem compartir amb tot Ribes la nostra alegria per haver pogut participar en totes aquestes festes. També la nostra joia pels bons moments viscuts. Ens agradaria que la colla es renovés i tingués continuïtat amb gent més jove. Contents els oferim el nostre llegat: l'alegria d'haver viscut i haver ballat.

ISIDRE GUILLAUMES: A més de les masies, destacaria quan anem a Sant Pau, amb els ametllers començant a florir tímidament, les vinyes podades i llaurades, trobar-te amb gent que fa temps que no veus i amb la vista de Ribes a davant. I, esclar, la baixada de Sant Pau. Unes sensacions fantàstiques que ho fan molt especial. Crec que és la festa més nostra.

GUILLEM PLANAS: A mi m'agrada molt Sant Pau per l'entorn entre vinyes, perquè les vinyes són el carisma d'aquest poble.

XAVI PLANELLA: M'agrada el ball i m'agraden les músiques. I de la Colla Gran, que piquen fort i bé.

JOSEP M. PLANAS, CUQUI: Vaig començar de petit i ara que sóc avi encara ballo. He ballat totes les festes majors que he pogut i encara em semblen poques. I segueixo!

JOSEP MARTÍ, PEPSI: El que trobo més emocionant de la festa major és la Baixada de Sant Pau i ballar per les masies.

JORDI GIRALT: Quan els carrers no estaven enquitranats, pocs dies abans de la festa major passaven a regar. Amb aquella olor, ja sentia l'emoció i les ganes de ballar. Recordant-ho penso que, com a colla, ens hem mantingut fidels a l'essencial i també ens hem renovat.

Família Martí Guillaumes

MÚSICS: ELS GRALLERS ENTRE VINYES I LES ALTRES COLLES QUE ENS HAN ACOMPANYAT

Des de final dels anys 90, la colla de grallers que acompanya la Colla Gran és la Colla Entrevinyes, també coneguda com Grallers de Castelldefels. El fundador i l'ànima és Paco López Cánovas. Van néixer l'any 1974 a l'Escola de Grallers de Sitges i el 1981 van començar a tocar autònomament amb Paco i Xavi López al capdavant. Han tocat a pràcticament totes les festes del Penedès i fa prop de 20 anys que toquen amb nosaltres. Actualment formen la colla Paco López, Xavi López i Montse López i els Abellan (Potxi), pare i fill. Han estat claus en reptes de la nostra colla com la popularització de les músiques antigues o la creació de la coreografia per al ball "El carrer Nou".

Els primers anys, venien a tocar grallers de Ribes. Una de les colles habituals que venien amb nosaltres era la formada per Pere Garriga, Mercè Giral, en "Bote" al timbal, Julià Raventós (que havia estat ballador de la colla i junt amb Xavier Miret va passar a fer de graller) i Josep Pascual (que després va entrar a la colla com a bastoner). També havíem ballat amb la que formaven Pere Garriga, Toni Mataró, Blas Coscollar i Manel Botella. En moltes sortides i en l'enregistrament per al disc "El Ball de bastons", hem comptat amb la colla ribetana amb més trajectòria: Quico Rovira, Josep Mata, Santi Bertran i Carles Pérez; en ocasions també amb Joan Torrents.

Durant alguns anys, ens va acompanyar la colla Montònc de Vilafranca, en què tocava, entre d'altres, el musicòleg Joan Cuscó.

L'altra colla que va estar alguns anys amb nosaltres fou la colla Grallers de la Malvasia, que formaven els germans Manuel (Mans) i Pere Sella i els germans Jordi i Josep (Pinyu) Martí.

També havien tocat amb nosaltres colles de l'Escola de Grallers de Sitges, liderada per Blai Fontanals, i també en alguna ocasió la colla tarragonina que actualment es denomina So Nat, amb Roser Olivé al capdavant.

En les tasques de recuperació de les músiques antigues (2003), també ens van ajudar els músics Àngel Vallverdú, flabiolaire de Cambrils i un dels més grans coneixedors del ball de bastons i les seves músiques, i Blas Coscollar, metge, musicòleg i tot un erudit en qüestions de folklore.

*Grallers
Entre vinyes*

QUAN EL NOM FA LA COSA.

Epíleg. Per Salvador Miret, Tore

És difícil fer casar dues denominacions com els "Petits Bastoners Ribetans" i "Colla Gran", però sí que es pot fer quan parlem del capicua d'un colla de bastons de Ribes que, com moltes altres, des que el poble és poble, és una de les icones del seguici festiu.

Com la resta del folklore del Camp de Tarragona i el Penedès, els bastons a Ribes són l'expressió directa de la voluntat de la gent de participar-hi, d'acord amb les pautes de cada època, de les modes i, com es diu ara, del sentiment d'apoderament de la festa.

A Ribes, clar exemple d'aquest folklore, veiem massa vegades sorgir i desaparèixer colles i balls de la cercavila fonamentats en simples encontres generacionals. És per això que la constància de la Colla Gran li permet rebre el millor homenatge: la d'aquell públic fidel que s'espera per veure'ls, cada any sense excepció, al final de la cercavila, pujant del castell de focs.

De ben segur que l'inici de la colla no augurava un fil ininterromput fins ara al capdamunt de l'ecosistema bastoner a Ribes, ja no pels anys, que també, sinó pel reconeixement de les altres colles, anteriors i coetànies, un reconeixement, silenciós i sincer, com el que es té al germà gran.

La capacitat de renovació de balladors, els treballs de recerca en coreografies, músiques i vestuaris immortalitzats en llibres, vídeos i a les xarxes socials han fer créixer la Colla Gran i ens permeten gaudir, enmig de la cruïlla màgica d'un passat que ens honora, del que vàrem aprendre i respectar i de l'emoció d'un present que reviu en cada Festa Major.

Ajuntament Sant Pere de Ribes

www.ribes.org/baldebastons

[YouTube user/collagranbastonsribe](https://www.youtube.com/user/collagranbastonsribe)

[f colla.gran](https://www.facebook.com/colla.gran)